

δελτίο τύπου

ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ 1^{ου} ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΕΧΝΗΣ ΡΟΔΟΥ

Επιφανείς Έλληνες καλλιτέχνες εκθέτουν στη Ρόδο

Στο πλαίσιο του 1ου Φεστιβάλ Τέχνης Ρόδου, το Σάββατο 9 Μαΐου στις 8 το βράδυ στο Νεστοριδίειο Μέγαθρο, το Κολλέγιο Ρόδου και το Μουσείο Νεοελληνικής Τέχνης του Δήμου Ροδίων, συνδιοργανώνουν τα εγκαίνια μιας ιδιαίτερα σημαντικής ομαδικής έκθεσης γλυπτικής, χαρακτικής και ζωγραφικής στην οποία συμμετέχουν επιφανείς καλλιτέχνες που βρίσκονται στην πρωτοκαθεδρία της σύγχρονης νεοελληνικής τέχνης: Ο καθηγητής της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών (ΑΣΚΤ) και διευθυντής του Α' Εργαστηρίου Γλυπτικής Θεόδωρος Παπαγιάννης, η χαράκτρια Μαίρη Σχοινά, επίκουρος καθηγήτρια χαρακτικής της ΑΣΚΤ, ο γλύπτης Μάρκος Γεωργιλάκης, λέκτορας του εργαστηρίου γυψοτεχνίας & χαλκοχυτικής και η Μάγδα Σιάμκουρη ζωγράφος, λέκτορας του α' εργαστηρίου ζωγραφικής της ΑΣΚΤ, παρέα με ταλαντούχους μαθητές και απόφοιτους τους. Μαζί τους, σε έναν ανοιχτό διάλογο τοπικών εικαστικών δυνάμεων με ευρύτερες καλλιτεχνικές διατυπώσεις, εκθέτει η Ροδίτισσα ζωγράφος Σεβαστή Σταυρίδη.

Για τον καταξιωμένο γλύπτη Θεόδωρο Παπαγιάννη, η διευθύντρια της Εθνικής Πινακοθήκης Μαρίνα Λαμπράκη-Πλάκα αναφέρει ότι "ανήκει σε μία οικογένεια δημιουργών που σπανίζουν ολοένα και περισσότερο: σε αυτούς που ξαναγράφουν την ιστορία της τέχνης, ξεκινώντας από την παράδοση, για να κατακτήσουν, με επώδυνους ερευνητικούς αναβαθμούς, την προσωπική τους απελευθέρωση. Ο διάλογος με τον καιρό τους και τις εκφραστικές του υπαγορεύσεις δεν αποτελεί γι' αυτούς τους καλλιτέχνες ετερονομική συμμόρφωση με τους συρμούς, αλλά εσωτερική αναγκαιότητα." Ο Θεόδωρος Παπαγιάννης και οι βοηθοί του Λουκάς Λουκίδης και Ειρήνη Γιαννημάρα, καθώς και δύο απόφοιτοι του εργαστηρίου, οι Ασπασία Γιαννέτα και Αλτίν Πατσέλη, εκθέτουν ενδεικτικά έργα της δουλειάς τους των τελευταίων πέντε χρόνων. Τα έργα των σπουδαστών (σε διάφορα υλικά όπως τερακότα, πέτρα, μέταλλο, ξύλο, χαρτόμαζα, γύψο, πλαστικό, κλπ) είναι αποτέλεσμα ειδικών ασκήσεων κατά τη διάρκεια του ακαδημαϊκού έτους 2008-09, και με θέματα βγαλμένα από τη μελέτη της φύσης όπως καρποί, δέντρα, θαλάσσιοι οργανισμοί κλπ.

Με αφετηρία την παραδοσιακή χαρακτική, η Μαίρη Σχοινά επίκουρος καθηγήτρια του Α' εργαστηρίου χαρακτικής της ΑΣΚΤ, με τη μεγάλη εγκατάσταση «Αιγαία Θάλασσα-Φως και Χρώματα», παρουσιάζει τη σύγχρονη εξέλιξη της χαρακτικής. Η κριτικός τέχνης Πέγκυ Κουνενέκη γράφει: «Κανείς δεν μπορεί να φανταστεί ότι τα αέρινα μεταξωτά πανό της Μαίρης Σχοινά, με τις

άπειρες μεταμορφώσεις του θαλασσινού νερού επάνω τους, τα χρώματα τα εμπνευσμένα από τις θάλασσες των Μικρών Κυκλάδων, που αλλάζουν κι αυτά ανάλογα με το φως και την πνοή του ανέμου, ξεκινούν από την Ξυλογραφία. Η Σχοινά παίρνει το ξύλο, σχεδιάζει ανάλογα με τα νερά και τις ίνες του, τιθασεύει τις σκληρές του επιφάνειες, αξιοποιεί τις μαλακές, τοποθετεί το χρώμα στον κύλινδρο και τυπώνει τα δοκίμιά της. Κι έπειτα, αυτές τις εικόνες τις μεταφέρει φωτοτεχνικά, για να τις τυπώσει πια σε λευκό μετάξι, φερμένο από την Κίνα. Συνθέσεις μοναδικές, θάλασσες πλατιές, γεμάτες σχήματα που μοιάζουν άλλοτε να βρίσκονται σε συνεχή κίνηση και άλλοτε να μένουν ακίνητα, αλλάζοντας μόνο φόρμα και χρώμα, ανάλογα με τις αντανάκλασεις του φωτός πάνω στο νερό...". "...Εικόνες υπερβατικές και ποιητικές, που κάνουν τον θεατή να ονειρεύεται, να δημιουργεί ένα δικό του κόσμο, να αναπολεί....".

Ο γλύπτης Μάρκος Γεωργιλάκης παρουσιάζει ολόγλυφες και ανάγλυφες συνθέσεις σε μέταλλο, ξύλο και χυτευμένο χαλκό: Η ανθρώπινη μορφή, που ως θέμα διαπερνά ολόκληρη την ιστορία της γλυπτικής, κυριαρχεί στη δουλειά του. Κομμάτι-κομμάτι το ξύλο ή το μέταλλο «κτίζει» τα έργα του γλύπτη και μαζί με αυτά διαπραγματεύεται την έννοια του χώρου, την έννοια της γλυπτικής. Για το έργο του γλύπτη ο Χρίστος Μπουλώτης γράφει: "...Ο γλυπτικός κόσμος του Γεωργιλάκη απέριπτος, εσωστρεφής και επίμονα σιωπηρός, από το προσωπικό εκβάλλει αβίαστα στο συλλογικό, χωρίς σκοτεινά ή κρυπτικά τεχνάσματα και συμβολικούς μαιανδρισμούς, με έμφαση στη σύζευξη που αποσκοπεί εν τέλει στην προφάνεια και προπαντός στην ανάδειξη αισθητικών όσο και τεχνικών αξιών – κύριο μέλημα του γλύπτη..."

Την ομάδα των επιφανών καθηγητών της ΑΣΚΤ συμπληρώνει η ζωγράφος Μάγδα Σιάγκουρη με έργα στα οποία αποποιείται το χώρο της πραγματικότητας και την παραστατική γραφή. Οι ανεικονικές, επιτοίχιες κατασκευές σε ακανόνιστο σχήμα από πολτοποιημένα χαρτιά, αποτελούνται από άγρια, ανάγλυφα κυματιστά επίπεδα, τα οποία αιχμαλωτίζουν τα παιχνιδίσματα του φωτός και της σκιάς. Σε αυτά τα έργα που εκπέμπουν μια αρχέγονη αίσθηση καθώς απόμακρα αντανακλούν τους τραχείς τοίχους των σπηλαίων, συχνά διακρίνει κανείς μια κάθετη φόρμα σαν απειλητική σχισμή, ενώ διατηρούνται τα τυχαία, χειρονομιακά επεισόδια, προσφέροντας στο μάτι την ευχαρίστηση της περιπλάνησης στα μονοπάτια της ύλης.

Σε έναν ανοιχτό διάλογο τοπικών εικαστικών δυνάμεων με ευρύτερες καλλιτεχνικές διατυπώσεις, η ζωγράφος κ. Σεβαστή Σταυρίδη συμμετέχει στην έκθεση Μέσα από πολυμορφικές συνθέσεις με αναφορές σε πίνακες μεγάλων δημιουργών, καταγράφοντας με μια νέα προσωπική, συνθετική και υφολογική αντίληψη τη σχέση της γυναίκας με τον καρπό.

Η σημαντική αυτή έκθεση θα παραμείνει ανοικτή έως 9 Ιουλίου 2009, ενώ το Σάββατο 16 Μαΐου, πάντα στο πλαίσιο του 1^{ου} Φεστιβάλ Τέχνης Ρόδου, θα πραγματοποιηθούν τα εγκαίνια της έκθεσης γλυπτικής της Αφροφίτης Λίτη στο κτήριο της Πινακοθήκης του Μουσείου Νεοελληνικής Τέχνης (πλατεία Σύμης 2).

Στη συνέχεια, το Σάββατο 23 Μαΐου, στο Παλαιό Συσσίτιο στη Μεσαιωνική πόλη (Σωκράτους 179) θα πραγματοποιηθούν τα εγκαίνια της αναδρομικής έκθεσης του Κώστα Νεοφύτου με έργα κεραμικής, γλυπτικής και ζωγραφικής με μικτή τεχνική.

Όπως επισημαίνει η Πρόεδρος του Μουσείου Νεοελληνικής Τέχνης του Δήμου Ροδίων, Κα Μαίρη Καμπουροπούλου, “Είναι χαρά μας να συνδιοργανώνουμε με το δραστήριο Κολλέγιο Ρόδου το Πρώτο Φεστιβάλ Τέχνης Ρόδου, εισάγοντας από κοινού στο πολιτιστικό τοπίο του νησιού ένα θεσμό υψηλής ποιότητας και εμβέλειας που σίγουρα θα ξεπεράσει τα όρια της περιοχής μας. Είμαστε βέβαιοι πως το Φεστιβάλ Τέχνης Ρόδου δε θα αποτελέσει μία πρόσκαιρη εικαστική πανδαισία αλλά, με τη σταθερή ετήσια παρουσία και τον εμπλουτισμό του, θα συνδράμει καθοριστικά στην ευρύτερη ανάπτυξη της Ρόδου, θεμελιώνοντας μία αειφόρο σχέση τέχνης, παιδείας, κοινωνίας και οικονομίας.”